

залежати ефективність суспільних інститутів та виробничих систем. Зрозуміло, що відповідні програмні засоби створюються лише на основі відповідних національних мов. Зокрема, для англійської, російської та деяких інших мов основну гаму продуктів зазначеного класу вже створено. Для української, на жаль, немає майже нічого, окрім простих автокоректорів та не дуже досконалих автоперекладачів. Справа ускладнюється ще й тією обставиною, що розвивати відповідну методологію на іншомовному субстраті неможливо, оскільки кожна мова має свої специфічні особливості. Питання технологічного статусу української мови і розвитку вітчизняної лінгвотехнології вносить свій вагомий внесок у проблему забезпечення мовно-інформаційної безпеки. Вищезазначені проблеми можуть вирішити лише висококваліфіковані фахівці у галузі прикладної лінгвістики, тобто фахівці у галузі сучасних інформаційних технологій, які володіють двома іноземними мовами.

У Харківській області подібних фахівців, крім НТУ «ХП», готують у трьох ВНЗ. Це Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна, Національний аерокосмічний університет «Харківський авіаційний інститут» ім. В.Є. Жуковського та Міжнародний слов'янський університет. Але слід відмітити, що підготовка фахівців з прикладної лінгвістики в НТУ «ХП» суттєво відрізняється від підготовки в інших ВНЗ, оскільки здійснюється у контексті розробленої науковцями НТУ «ХП» концепції формування національної гуманітарно-технічної та управлінської еліти, до якої належним чином входять якісні мовна та інформаційна частини. В НТУ «ХП» постійно ведеться робота з формування моделі інженера XXI століття з творчим гуманістичним світоглядом і з широким впровадженням прогресивних технологій освіти, розробки нових методологічних і методичних підходів до організації такої моделі. Забезпечення високої якості управління потребує істотного посилення гуманітарної, психолого-педагогічної, управлінської і загальнокультурної підготовки інженерів, яка включає інформаційну й мовну підготовку, що дійсно дозволить розглядати їх як національну гуманітарно-технічну еліту.

Таким чином, з огляду на виняткову важливість проблеми еліти і лідерства для соціально-економічного, науково-технічного і духовного відродження України та забезпечення її сталого розвитку, перед вищою школою постає завдання створення і наукового обґрунтування відповідної педагогічної системи.

Борщенко Т. О.

ВП «КТД ЛНУ ім. Т. Шевченка»

РОЗВИТОК ЕСТЕТИЧНИХ ЯКОСТЕЙ НА ЗАНЯТТЯХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

Постановка проблеми. Рисунок сприяє розвитку естетичної поведінки, коли особистість вміє спокійно тримати свої почуття, проявляючи свої емоції культурно, що формує професіоналізм студента як майбутнього фахівця в

галузі „Перукарське мистецтво та декоративна косметика”. Поряд із розвитком естетичного сприйняття, прищеплення естетичних смаків та практичних навичок в процесі занять образотворчого мистецтва формується естетичне ставлення до навколишньої дійсності, тобто людина починає розуміти красу.

Уміння – здатність на належному рівні виконувати певні дії, заснована на доцільному використанні людиною знань і навичок. За твердженням українського вченого, доктора педагогічних наук, професора, академіка АН ВШ України М. М. Фіцули, існують первинні та вторинні уміння. Первинні уміння — неавтоматизовані дії, підпорядковані певному правилу; це може бути неавтоматизована навичка, а може бути й дія, в повній автоматизації якої нема потреби. Особливість первинних умінь у тому, що вони близькі до навичок, піддаються автоматизації. Вторинні уміння — дії, які принципово не можуть бути автоматизовані, тому що не мають однозначного правила в своїй основі й передбачають елементи творчості; ці вміння включають навички, але не зводяться до них. У навчальному процесі вони підлягають повній автоматизації і входять як автоматизовані компоненти до складних вторинних умінь.

Мета дослідження: на основі наукової літератури визначити сутність розвитку естетичних якостей на заняттях образотворчого мистецтва.

Програма образотворчого мистецтва розрахована в даному випадку на формування художньо-естетичних завдань, яке насамперед формує рівень художньо-творчої свідомості особистості, що й визначає ступінь її загального розвитку. Найкориснішою вправою щодо формування практичних умінь та естетичних якостей на заняттях образотворчого мистецтва, є виконання нарисів та замальовок яку можна розглядати як творчі завдання, оскільки за змістом і методами виконання така робота є наближеною до реальних життєвих ситуацій. На основі наукової літератури можна зробити такий висновок: розвитку естетичних якостей на заняттях образотворчого мистецтва сприяє виконання нарисів різними матеріалами. Подібна робота дозволяє виконати замальовки, охопивши форму, передати світлотінь. Замальовки вугіллям легко коригувати і модифікувати зображення на стадії малюнка. Однак, треба знати, що вугілля буває різним і не кожне вугілля підходить для начерків. Для продуктивності процесу роботи пропоную розділити роботу на три етапи.

Перший етап – це розташування предмету на папері аркушу та його компоновка. Малюємо одразу форму. Другий етап – це тонове рішення яблука. Нанесення вугілля на малюнок робимо технікою тушування. При цьому ми повинні бачити форму предмету в цілому його світлотіньові градації. Третій етап – це фіксування малюнка для закріплення вугілля з аркушем паперу. Закріплююча рідина (лак).

Таким чином, естетично розвинутий студент як фахівець, має високий рівень естетичної культури, формує здатність широко мислити, а також малюнок у професії майбутнього спеціаліста, займає центральне місце. На заняттях образотворчого мистецтва, формування практичних умінь здійснюється завдяки малюванню нарисів різними техніками та матеріалами.

Заняття образотворчого мистецтва, сприяють формуванню естетичних якостей, що передбачає їх застосування на практиці.

Найважливішим є те, що малюнок має міжпредметний зв'язок з такими дисциплінами як: „Декоративна косметика”, „Манікюр”, „Пастиж”, „Моделювання зачіски”, що створює вміння працювати з легкістю у професійному житті.

Власенко Е.

МГУ им. Кулешова

ФОРМИРОВАНИЕ ПРЕДСТАВЛЕНИЙ О СЕМЕЙНЫХ ЦЕННОСТЯХ У СТАРШЕКЛАССНИКОВ

Проблема подготовки к семейной жизни подростков и молодёжи – актуальна и значима для современной школы. Устойчивость брачно-семейных отношений в значительной мере зависит от готовности молодых людей к семейной жизни. Неподготовленность к семейной жизни, отсутствие элементарных знаний из области семейных отношений, правильного понимания социальной роли семьи и брака в настоящее время является одной из главных причин разводов и острой проблемой для общества. Следовательно, актуальность выбранной темы исследования определяется не только её общественной значимостью на современном этапе развития нашей страны, но и не достаточной информированностью молодого поколения о семейных ценностях.

Целью нашей работы явилось определение основных направлений деятельности школы по формированию представлений о семейных ценностях у старшеклассников.

Современные исследователи: В.И. Андреева, А.Н. Асташова, И.И. Водзинкий, К.В. Гавриловец, Б.С. Гершунский, А.А. Гримоть, И.Б. Котова, И.И. Прокопьев, З.И. Равкин, В.А. Слостёнин и др. отмечают, что категория «ценность» относится к числу тех общенаучных понятий, методологическое значение которых является особенно важным для педагогики и является ведущим понятием педагогической аксиологии – учении о ценностях в педагогическом процессе. Кроме того большинство авторов под ценностями понимают эмоциональные пристрастия человека к отдельным социальным объектам.

Система ценностей общества определяет, в некоторой степени, идеальное представление о его перспективном развитии. Ценности служат своеобразными критериями или стандартами при выборе самой важной и значимой для них альтернативы ориентации и практического поведения в изменяющемся мире. В соответствии с этим, изучение ценностных ориентаций подростков, в том числе, семейных ценностей, определение факторов, влияющих на укрепление ценности семьи и семейного образа жизни в её сознании и формирование готовности молодых людей к семейной жизни, приобретают особую социальную значимость.